

Pace și bucurie în timpuri de încercare

Versete călăuzitoare: 1 Petru 1.6-8

1 Petru 1.6-8: În ea vă bucurați mult, deși, pentru puțin, acum, dacă trebuie, sunteți întristați prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, mult mai prețioasă decât aurul care piere, deși încercat prin foc, să fie găsită spre laudă și glorie și onoare, la descoperirea lui Isus Hristos, pe care, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; și, crezând în El, deși acum nu-L vedeți, vă bucurați mult, cu bucurie de nespus și glorioasă.

Motivul încercărilor

Încercările ne învață supunerea față de Domnul și ne eliberează de noi înșine. Ele sunt instrumentul lui Dumnezeu, ca să producă în noi răbdare. Iacov a scris despre scopul încercărilor în viața noastră: „Socotiți ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin felurite ispite, știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea să-și aibă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și întregi, nelipsindu-vă nimic” (Iacov 1.2-4).

Dacă totul ar decurge așa de normal, precum am vrea noi cu plăcere, atunci nu ar exista nimic din pricina căruia noi ar trebui să fim răbdători. Răbdarea cere ca noi să lăsăm la o parte voința proprie. Prin aceasta încercările arată numai în ce măsură suntem noi gata să renunțăm la voința proprie, ca să acceptăm voia lui Dumnezeu cu privire la noi.

Ce permite Dumnezeu

Noi nu avem voie să uităm niciodată că Dumnezeu a permis încercarea spre cel mai mare bine al nostru – oricare ar fi împrejurările noastre. Alegerea lui Dumnezeu pentru noi pare uneori să fie foarte greu de suportat. Însă aceasta este din cauză că noi nu ne-am predat deplin Lui sau din lipsa noastră de încredere în dragostea și înțelepciunea Lui. Dumnezeu ori alege ce este cel mai bine pentru noi, prin ceea ce El permite în viața noastră, ori El alege intenționat pentru noi ceea ce El știe că nu este spre cel mai mare bine al nostru. Am îndrăzni noi să-L învinovățim pe Dumnezeu de această ultimă alegere a Sa? Niciodată!

În acțiunea Sa preventivă cu noi, El ori rânduiește ori permite tot ce vine în viața noastră. El are autoritatea desăvârșită să împiedice totul, așa că dacă ceva are loc, atunci El a permis aceasta. Să te plângi este ca și cum ai spune că noi știm mai bine decât Dumnezeu ce este cel mai bine pentru noi: sau exprimat altfel: că Dumnezeu nu ne acordă suficientă valoare, ca să ne dea ce este cel mai bine. Aceasta este mândrie, cealaltă este neîncredere în motivele Sale.

Cine este răspunzător?

Uneori gândim: nu cumva și diavolul are mâna în joc în ceea ce ni se întâmplă? Aceasta este foarte corect, așa cum vedem în cazul lui Iov. Dar noi vedem și cum diavolul nu a avut voie să facă mai mult decât Dumnezeu a permis (Iov 1.12; 2.6); și ceea ce El a permis a folosit spre o binecuvântare mai mare în viața lui Iov, decât a avut înainte. Diavolul este neputincios, ca să facă ceva fără ca Dumnezeu să permită. El este numai o creatură, așa cum sunt și mulțimea

nenumerabilă a demonilor lui. Dumnezeu stă deasupra lor, indiferent cât de puternici ar putea ei să fie. Deci, chiar dacă vedem mâna diavolului în ceea ce are loc, noi nu avem voie să uităm să vedem mâna lui Dumnezeu peste mâna diavolului. Dumnezeu îi permite să meargă numai atât de departe cât corespunde scopurilor Lui sfinte, ca să le transforme în binecuvântare pentru oamenii Săi.

Privirea în perspectivă

„Dar știm că toate lucrurile lucrează împreună spre bine pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru cei care sunt chemați potrivit planului Său” (Romani 8.28), și aceasta include chiar și ceea ce este permis diavolului să facă. Nu uita, că Dumnezeu lucrează având privirea îndreptată spre binele nostru veșnic și nu numai ținând seama de momentul actual.

Noi privim foarte des lucrurile din perspectiva aici-și-acum, în timp ce Dumnezeu lucrează având în vedere rezultate veșnice. S-ar putea ca Dumnezeu să aleagă pentru noi un drum greu, nu pentru că El Și-ar avea bucuria ca noi să suferim pe drum, ci din cauza binecuvântării veșnice, pe care El vrea să ne-o aducă. „M-ai scos la loc larg din strâmtorare” (Psalmul 4.1). Dumnezeu trimite strâmtorarea nu cu scopul de a suferi, ci pentru ca El să poată face mai mult loc. Dumnezeu simte cu ai Săi în timpurile de suferință. Pavel L-a prezentat ca „Dumnezeul oricărei mângâieri, Cel care ne mângâie în orice necaz al nostru” (2 Corinteni 1.3,4). Și problemele lui Pavel nu era mici, căci el spune, „am fost apăsați peste măsură de mult, peste puterea noastră, până la deznădejdea chiar de a muri” (2 Corinteni 1.8). Însă cu privire la veșnicie el le prezintă ca încercări neînsemnate: „Pentru că necazul nostru ușor de o clipă lucrează pentru noi, mai presus de orice măsură, o greutate eternă de glorie” (2 Corinteni 4.17).

Cinci lucruri necesare

Cinci lucruri sunt necesare, ca să ai pace și bucurie în timpurile de încercare:

- 1. Păstrează-ți gândurile îndreptate spre Domnul:**
„Tu vei păzi în pace desăvârșită [literar: „în pace, în pace”] mintea care se sprijină pe Tine” (Isaia 26.3).
- 2. Rămâi în contact cu Dumnezeu prin rugăciune:**
„Nu vă îngrijorați de nimic, ci, în orice, faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumire; și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice înțelegere, va păzi inimile și gândurile voastre în Hristos Isus” (Filipeni 4.6,7).
- 3. Meditează la Cuvânt:**
„Deoarece toate câte au fost scrise mai înainte au fost scrise spre învățătura noastră, pentru ca, prin răbdarea și prin încurajarea Scripturilor, să avem speranță” (Romani 15.4).
- 4. Supune-ți voia lui Dumnezeu:**
„Dar orice disciplinare, pentru acum, nu pare a fi de bucurie, ci de întristare; dar după aceea le dă celor deprinși prin ea rodul dătător de pace al dreptății” (Evrei 12.11).

5. Să știi, că Domnul te va purta în încercare:

Cu toate că încercările și împrejurările noastre ar putea dura un timp mai lung, totuși să nu uităm ce spune Domnul: „Harul meu îți este de ajuns” (2 Corinteni 12.9). El va purta sufletul care I se supune și lasă totul în mâna Lui.

Un motiv de bucurie

„În ea vă bucurați mult, deși, pentru puțin, acum, dacă trebuie, sunteți întristați prin felurite încercări, pentru ca încercarea credinței voastre, mult mai prețioasă decât aurul care piere, deși încercat prin foc, să fie găsită spre laudă și glorie și onoare, la descoperirea lui Isus Hristos, pe care, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; și, crezând în El, deși acum nu-L vedeți, vă bucurați mult, cu bucurie de nespus și glorioasă.” (1 Petru 1.6-8:)

Titlul original: „Peace and Joy in Time of Trials“

Sursa: www.stempublishing.com